Timişoara, 1895. Anul II. Nr. 268. Luni în 4 (16) Decembre.

DREPTATEA

Apare în fie-care ḑi de lucru la amiaḑi.

Preţul 10 fl. pe an (pentru străinătate 37 frci). — **Numeri singuratici 5 cr. — Tacsa de inserţiuni:** 1 cm. □ 1 cr., plus 30 cr. timbru. — Toate abonamentele şi tacsele se plătesc în Timişoara.

Redactor responsabil: **Adrian P. Deseanu.**

Redacţiunea şi Administraţiunea: Timişoara, cetate, strada Zápolya (Temesvár, Festung, Zápolyagasse), Nr. 41.
Telefon (linia de stat Viena, Budapesta, Arad) Nr. 4

Nu voiesc!

Timişoara, 16 Decembre.

Dacă undeva ar fi scris că între începutul şi finea erei lui Bánffy sě nu fie sfîrşit, sau cel puţin atâta, că această remarcabilă eră câte veacuri are sě dureze, atunci compatrioţii nostri toţi, împreună cu noi românii şi celelalte naţionalităţi nemaghiare, n'ar putè sulevá lucru mai consult de cât a se culcá sě doarmă pe un timp de aceeaşi durată cât va ţinè admirabila eră, fiind-că a lucrá, a te mişcá pe terenul politic constituţional, a combate guvernul cu mijloace permise şi admise constituţionale: morală politică, opoziţiă, pasivitate sau resistinţă politică, lucruri cari în alte vremi şi pe alţi bărbaţi de stat îi aduc în perplesitate, îi fac sě trăsară, sě se opriască în pornirea lor şi sě se precugete serios asupra politicei şi faptelor lor, repet: astfeliu de mijloace de luptă politică de mult au încetat de a avè câtuşi de puţină trecere la a noastră onorabilă stăpânire constituţională şi parlamentară.

Însě, în cât noauă ne este cunoscut, nu stă nici unde scris sau ḑis: câte veacuri, ani, luni, ḑile sau oare de vieaţă, are numita eră sau chiar şí Escelenţa sa.

Se poate că ambele sě mai dureze mult, dar' se poate întêmplá şí contrariul. De aici resultă lipsa, că activitatea, lupta, sě nu se curme, ci sě se continue.

Însě ce feliu de activitate şi luptă polilica, cum sě fie ele?

Ne vor scusá compatrioţii nostri cei din regiunile mai înalte sau, cum se ḑice: privilegiate ale ţerii, adecă cei ce au fericirea de a fi carne din carnea şi sânge din sângele naţiunei predominante în ţeară, dacă le spunem, că toată acţiunea şi oposiţiunea lor, despre cari ne conving, în cât pentru adevěratele interese ale ţěrii, pentru viitoriul şi demnitatea ei ca stat, nu ajung nici măcar atâta cât ajunge un ou clocit sau un měr stricat într'o gospodăriă de casă.

A opugná, critisá, înjurá sau insultá tot mereu pe guvern, parlamentul, instituţiunile ţerii, legile ţerii etc. etc., totuşi, la urma urmelor nu aduce după sine alt folos, de cât meritul de dubioasă valoare politică: de a dejosí ţeara, de a derimá vaḑa şi demnitatea ei ca stat, carea totuşi este propriă a noastră a tuturora şi care, de cumva va suferí din această causă, ne face şí pe noi pe toţi părtaşi la suferinţele ei.

Altele sunt mijloacele şi altele ar fi sě fie căile pre cari s'ar putè ajunge scopul.

Dacă onorabilele oposiţiuni de aḑi ar fi cumva în perplesitate în această privinţă, noi nu suntem. Ca de esemplu accentuăm una-două dintrě mijloace şi căi.

Şi adecă: sě nu ţină tot mereu şi fiecare nuanţă de partid oposiţional un ochiu la slănină, altul la fărină; cu alte cuvinte: sě nu vîneze fie-care numai şi numai *după putere,* după ocasiunea de a ajunge la guvern, ci din contră, facă-şi toate de temă câte o cestiune pur morală-patriotică, pre care apoi prin unire ad hoc sě o ducă la învingere.

Fără ca unul sau alt partid oposiţional sě-şi abandoneze propriele sale principii sau programe, uniască-se numai pentru câte-o acţiune, pentru câte-un singur act, care este de interes general al ţerei şi le priveşte şí pe dînsele în general.

Sunt ele capabile de aşa ceva, ori ba?

Credem, că nu ar fi incapabile, de şí până aḑi, cu părere de rěu trebue sě o spunem, momente sau doveḑi spre a ne convinge nu ni-au dat. Am věḑut, cum toate la olaltă şi în parte combat guvernul, ales ilegităţile şi corupţiunile şi »barbarismul« ce se comite cu ocasiunea alegerilor de deputaţi dietali, dar' nu am věḑut nici odată şi nici-când o acţiune din partea lor menită de a atrage şi aduná în giurul lor pe naţionalităţile nemaghiare, încercându-se a le angagiá şi căştigá în mod cinstit şi pe cale onestă pentru dînsele şi în ajutoriul lor. De şí asta mult ar valorá în stat, şi sanarea rěului s'ar promová de sigur.

— Şi de ce nu fac ele asta?

N'o fac pur şi simplu din causa şovinismului lor. Lor le deroagă sě recunoască nemaghiarii egal îndreptăţiţi în toate! În tocmai ca guvernului aşa şí lor le lasă gura apă după »unelte« de alegětori şi de politiciani din sinul naţionalităţilor nemaghiare, şi ar primí pe ori-cine şi cu braţele deschise în »turma« lor, ca sě le sporiască numěrul, aderenţii şi voturile; dar' de »partid« politic constituit în toată forma, de o individualitate politică nemaghiară — nu voiesc nici sě ştie, nici sě audă.

Asta-i buba.

Însě buba rěmâne bubă. Până când nu veţi avè curagiul şi tăria bărbatească, dlor patrioţi oposanţi, de a dá mâna cu naţionalităţile nemaghiare, sau şí macar numai cu cea română, până atunci voi între voi şi voi de voi vě puteţi sfăşiá şi sinucide, ear' noi tot mereu ve vom ḑice:

Perirea ta din tine Izraile!

Austro-Ungaria.

O învitare — „nostimă.“ Sub acest titlu *„Revista Orăştiei“* publică în numěrul sěu de la 2/14 Decembre următoarele:

„Mai ḑilele trecute directorul foii noastre, dl Aurel P. Barcianu şi dl Dr· Silviu Moldovan, membru al redacţiei noastre, şi poate încă mulţi alţi domni români de ai, s'au pomenit că domnii de la comitat li au făcut deosebita „cinste“ de a le trimite următoarea învitare, cel puţin foarte îndrăsneaţă, ca sě nu-i ḑicem altcum.

Le erá adresată ca la „membri ai congregaţiei.“

Pe româneşte ea sună astfeliu:

Prin hotărîrea de sub Nr. 235/95 luată în adunarea de la 14 Octombre a. c. a congregaţiunei noastre, am fost însărcinat sě mě adresez cătră mai mulţi locuitori şi proprietari ai comitatului nostru pentru a luá parte la banderiul naţional ce se va întocmí în Budapesta din trimişii comitatelor, cu priligiul sěrbătorilor împlinirei celor o miie ani de esistenţă a Ungariei.

În urma acestei însărcinări am onoare a Te rugá şí pe D-Ta, ca sě iai parte la acel banderiu, ear' despre hotărîrea D-Tale privitoriu la aceasta, avênd în vedere grăbnicía causei, sě

Foişoara „Dreptăţii.“

Assunta.

Novelă de **O. Börner.**

Trenul sosì în gara capitalei. Mi-am scos capul prin fereastra cupéului şi am căutat cu ochii pe fratele mêu, de care deja de un an eram despărţit. Dar' ori cât priviam, nu puteam zări statura înaltă şi bărbatească a lui.

Atunci sosì în momentul din urmă, când începeam a mě împăcá deja cu gândul, că nu mě va aşteptá. Dar' ce schimbare se petrecùse cu tinerul odinioară atât de vesel şi frumos. Faţa sa erá palidă şi uscată, ochii 'i sclipiau cu un foc misterios.

— Fedor — am strigat spăriat — Dḑeule, ce ţi-e? Eşti morbos?

El dedù din cap şi o roşeaţă ca focul se ivì pe un moment pe obrajii sěi paliḑi.

— În timpul din urmă am studiat mult şi am durmit puţin! Aceasta va fí causa — îmi ḑise în fine încet.

Chiar şí vocea sa odinioară atât de melodioasă, aveá ceva străin în sine.

În o birjă am plecat la locuinţa lui. În decursul drumului îl contemplam cu grijă. El stá tăcut — nu mě întrebá de cei de a casă; ci cu ochii sěi negrii priviá perdut înaintea sa.

Ce se întêmplăse cu Fedor? Ce împregiurări, ce evenimente l'au putut aduce în aceasta stare?

Adâncit în cugete am întrat în locuinţa sa mică — dar' bine mobilată. Şí acì aceeaşi schimbare! Mai 'nainte Fedor a fost un pasionat amator de flori şi acum toate florile, pe cari odinioară le-a îngrijit atât de mult, zăceau aruncate în un corn.

Masa sa de scris, ca şí de altă-dată, erá acoperită cu cărţi. Am deschis câteva. Nu erau cărţi juridice, cum aşi fí aşteptat de la un tiner jurist, ci toate de cuprins mistic. Ce enigmă aveam înaintea mea?

Fedor comandă ceva de îmbucat ear' eu m'am pus cu apetit mare la lucru. Fedor nu mâncá nimica — afară de câteva păhare de bere, pe cari le golì cu sete. Am observat cu aceasta ocasiune, că ochii lui priviau mereu în aceeaşi direcţiune. Plin de aşteptare m'am întors.

Zării o fotografiă mică, colorată, care în o ramă frumoasă stá pe o măsuţă mică.

La aceasta fotografiă priviá fratele meu.

M'am ridicat şi am luat posa în mână. O roşeaţă ca para focului se ivì de nou pe obrajii lui Fedor, nu ḑise nimica.

Posa bine lucrată şi colorată de mână măieastră, representá o femeiă de frumseţă rară, frapantă. Erá îmbrăcată în alb, nici un articlu de lucs, nici o floare nu o împodobiá. Dar' nici nu aveá lipsă de aceste podoabe, căci ochii ei vîi şi pěrul ei lung undulător o impodobiau în destul.

— Cât de frumoasă! — am esclamat entusiasmat.

— Aşa-i? Nici un înger n'ar putè fí mai frumos — rěspunse Fedor cu pasiune. — E femeia cea mai frumoasă, care esistă pe suprafaţa pământului! O, Assunta!

Şi cu ochii schinteiători priviá posa, pe care mi-o luăse din mână.

— E mireasa ta? — l'am întrebat după o pausă.

— Mireasa mea! Ce cugeţi! — mi-a rěspuns Fedor indignat. — Stă atât de sus preste mine muritoriul, ca stelele în splendoarea lor. Assunta, cea de Dḑeu binecuvêntată, şi eu, un simplu muritoriu, ce cugeţi?

— Ei, Assunta ta nu va fí doară vre-o princesă? — am întrebat cu neîncredere.

— Şí mai mult! Cu mult mai sus stă! — Otto — mi-a ḑis apoi deodată — creḑi în comunicarea celor vîi cu spiritele celor morţi?

Am hesitat un moment. Erá o întrebare, cu care m'am ocupat odată mai îndelungat. Am cetit mult şi am făcut chiar şí în persoană esperimente.

— Nu, — am rěspuns apoi hotărît — nu cred că spriritelor celor morţi le-ar fí posibil a se înţelege cu cei vîi. Între lumea aceasta şi ceealaltă podurile sunt nimicite.

— Aşteptásem acest rěspuns de la un tiner

binevoeşti a mĕ înştiinţá cât se poate mai curênd, cel mult până la 14 l. c. chiar şí atunci când n'ai fi poate aplecat a luá parte.

Deva, 9 Decembre 1895.

Arthur Hollaki,
vice-comite.

Acestei „nostime“ învitări, care i-a atins foarte neplăcut, domnii Barcianu şi Moldovan au trimis dlui vice-comite următoriul rĕspuns scris româneşte:

Mult stimate Dle vice-comite!

La învitarea D-voastră ddto 9 Decembre 1895, Nr. 10337/95, relativ la participarea projectatului banderiu naţional pentru milleniul D-voastre, subscrişii după-cum doriţi, ne luăm voie a Ve rĕspunde grabnic următoarele:

De cumva această învitare ni-s'ar fi făcut din parte privată, o luam simplu de o glumă, când însĕ ea vine în formă oficioasă de la capul unui comitat în preponderanţă locuit de Români, nu putem de cât 'nainte de toate sĕ ne esprimăm mirarea, cum D-voastră, care cunoaşteţi vederile Românilor în general, ni-aţi putut trimite o asemenea învitare? Şi aceasta cu atât mai vêrtos, cu cât D-Voastră bine ştiţi ce părere au Românii preste tot despre milleniu, şi cunoasteţi în deosebi părerile Românilor din acest comitat, cari în faţa D-Voastre în plinul congregaţiunei au declarat sus şi tare. că nu au nici în clin nici în mânecă cu această sĕrbatoare curat maghiară!

Drept aceea Vĕ rugăm m. stimate D-le, sĕ binevoiţi a luá la cunoştinţă, că nu vom luá parte la sĕrbarea D-Voastră!

Orăştie, 12 Decembre n. 1895.

Dr. Silviu Moldovan, *Aurel P. Barcianu,*
membri în congregaţie.“

La raport. Semioficioasele guvernului spun, că ministrul de finanţe *Lukács* şi cel de justiţie *Erdélyi* în dilele acestea merg la Viena spre a conferá în cestiunea transactiunei vamele şi comerciale, şi că în curênd îi va urmá şi *Bánffy*, anume în primele dile ale sĕptĕmânei acesteia. Cu privire la călĕtoria lui Bánffy „Nemzeti Ujság“ într'un entrefillet scrie următoarele: „Faima aceasta a produs mare sensaţiune în vechiul edificiu al Llyoidului (conacul clubului partidului liberal — Red.) fiind-că s'a strecurat din ministeriul presidenţial în legătură cu ştirea, că ministrul-president merge la Viena la ordinul regelui. Deputaţii guvernamentali iniciaţi în secretele guvernului se tem, că ministrul-president e chiămat la Viena din causa abusurilor comise la ultimele două alegeri de deputaţi dietali, dar mai ales din causa barbariilor comise la Stomfa, asupra cărora regele cere de la ministrul sĕu president raport.

Străinătate.

Demascarea intriganţilor. „Figaro“ în unul din numerii mai recenţi publică un articol cu subscrierea Hugues-Leroux, prin care dă de gol urîta intrigă pusă la cale contra familiei presidentului, cu scop, ca discreditându-l sĕ provoace crisă presidenţială şi astfeliu prin desele crise sĕ slăbiască republica. Articolul cestionat povesteşte „marele secret compromiţĕtoriu“ în următoarele: Domnişoara Gounot s'a căsătorit în Martie 1841 cu un anumit advocat Bellnot. În contractul de căsătorie erá stipulată comuniune de avere întrĕ soţi. Bellnot însĕ eludând contractul şi-a părăsit nevasta după patru luni de la căsătorie şi după ce risipise zestrea şi alte obiecte de preţ ale ei. La depărtarea bărbatului nevasta erá în stare binecuvêntată, şi a nume în luna a şeaptea. Femeia a dat naştere unei fetiţe, carea în urmă a devenit soţia presidentului Faure. Dnei Bellnot i-a succes în anul următoriu sĕ se divorţeze de bărbatul ei, ear' fetiţa a fost crescută de unchiul ei Gounot Charles, primariu în Aboix.

Articolul spune apoi cum presidentul Faure pe timpul când lucrá în Amboise — se ştie, că în tinereţe Faure erá timariu — a făcut cunoştinţă cu fetişoara doamnei Bellot şi a cerut'o de nevastă. Rudeniile ei însĕ înainte de a-şi dá învoirea i-au descoperit relaţiunile familiare ale fetei, la ce Faure a rĕspuns, că o fiinţă nevinovată nu are sĕ espieze greşelile comise de alţii înainte de naşterea ei. Acesta e secretul familiar, cu care regaliştii amenintáu sĕ compromită pe presidentul republicei.

„Figaro“ adaugă la finea articolului, că faptul acesta nu numai că nu e compromiţĕtoriu pentru Faure, care pe atunci erá simplu cetăţean, ci îi serveşte spre laudă. În diua următoare diarele tuturor partidelor republicane ocupându-se în prim-articoli cu descoperirea lui „Figaro“ au protestat cu indignaţiune contra urîtei intrige contra presidentului, a cărui procedere observată cu ocasiunea căsătoriei sale, a fost procedura bărbatului onorabil şi nobil.

Afacerea actelor lui Gioliti terminată. (Roma, 14 Decembre.) În şedinţa de eri a camerei s'a pus pe tapet pentru ultima-dată afacerea actelor afirmative defraudate de Giolitti din rotulul actelor referitoare la „Panamino“ (bancruta Bancei Romane). După raportul comisiunei, la care au luat cuvêntul câţiva deputaţi şi ministrul de justiţie, ear' Giolitti a declarat, că dînsul nici un act n'a luat din rotulul cestionat, şedinţa se suspinde. După redeschidere ia cuvêntul ministrul Saracco argumentând, că trebue sĕ i-se lase comisiunei timp de-ajuns, ca sĕ poată pertractá şi studiá argumentele de apĕrare ale lui Giolitti. Camera însĕ la propunerea deputaţilor Ferraris şi Fortis votează ordinea de di aprobată şí de guvern, carea sună astfeliu: „Camera, enunţând că *nu subversează motiv de a subşterne judecătoriei de stat acusele ridicate contra lui Giolitti în două procese*, asupra căror acuse curtea de cassaţie şi-a dat verdictul deja în două rênduri, în 22 şi 24 Aprile, — trece preste ele la ordinea dilei.

După votarea acestui conclus şedinţa s'a închis.

Pe basa acestei decisiuni a camerei ori-ce procedură judecătorească contra lui Giolitti în aceasta afacere e a se considerá de eschisă.

Crisă ministerială în Belgia. (Bruxella, 14 Decembre.) Ministrul de rĕsboiu şi-a dat dimisiunea din causă că guvernul nu voieşte sĕ întroducă obligământul militar general. Nici un general nu voieşte sĕ primiască portfelul afacerilor de rĕsboiu.

Budgĕtul Bulgariei. (Sofia, 14 Decembre.) În şedinţa de eri s'a distribuit deputaţilor projectul de budget pe anul viitoriu. Venitele sunt contemplate cu 1,810.090 franci mai mult de cât fuseseră în budgetul anului curent. Suma erogatelor e preliminată cu 90,710.600 franci; escedentul face 959.575 franci. În esposeul sĕu ministrul de finanţe indigitează la faptul, că venitele după articlii de consum scad în grad suprindĕtoriu, astfeliu venitele din darea după zăhar au scădut de la 8·3 mil. la 3·2, după petroleu de la 9·5 la 6·6 milioane, după alcohol de la 3·6 la 0·7 milioane franci. — Apariţiunea aceasta în venitele dărilor de consum e a se atribuí politicei vamale a guvernului.

Finanţele Sĕrbiei. (Belgrad, 14 Decembre.) Eri a fost presentat scupcinei projectul de budget pe anul viitoriu. Acesta însĕ n'a satisfăcut aşteptărilor legate de conversiunea datoriilor de stat, fiind-că nu numai întreaga economisare de interese, realisată prin conversiune, e mistuită, ci şí esigenţele gospodăriei statului sunt urcate cu 3 milioane franci faţă cu budgetul anului curent. Se credeá a nume, că budgetul anului viitoriu va fí cu 5 milioane mai redus de cât cel actual, fiind-că în urma conversiunei datoriile de stat încă s'au redus de la 21 mil. la 10 milioane franci. Pre când după socoteală raţională erogatele n'ar fi fost permis sĕ se contempleze mai sus de 58 milioane, de fapt ele sunt preliminate cu 66 milioane, — adecă cu 8 mil. mai mult de cum se aşteptau deputaţii.

Situaţiunea în Turcia. (Constantinopol, 14 Decembre.) Dispoziţiunea sultanului faţă cu ministeriul sĕu s'a schimbat în considerabilă mĕsură. Sultanului îi pare rĕu, că a subscris fermanul pentru întrarea năilor staţionare în Bosfor, şi e supĕrat pe ministri pentru că l'au forţat sĕ 'l subscrie. Probabil deci, că preţul acestui terman îl vor plătí ministrii cu posturile lor. Mare-vizirul *Rifaat* paşa va fí în procsimul timp înlocuit cu altul.

Torpilorul austro-ungar „Blitz“ a trecut adi pasul Dardanelelor.

(Salonic, 14 Decembre.) Autorităţile turceşti au interdis soldaţilor de pe vasele engleze întrarea în oraş. — Întrĕ poporaţiunea muzulmană a oraşelor macedonene *se ivesc simptoame de mare agitaţiune.*

(Belgrad, 15 Decembre). Conform ştirilor sosite la guvernul sêrbesc, comitetele macedonene au hotărit că vor pune totul în mişcare pentru ca pe primăvară sĕ aţîţe revoluţiune în Macedonia.

(Constantinopol, 15 Decembre.) Rapoarte private sosite aici, cum şí rapoarte consulare constată, că în vilajetele de prin Asia-mică în cari s'au întêmplat turburări, este estra-ordinar de mare miseria. În câteva provincii de acestea *e inevitabilă foametea.* În regiunile unde poporaţiunea armeană a fost despoiată de avere, deja de pe acum mor foarte mulţi inşi de foame. Este lipsă urgentă, ca străinatatea sĕ trimită ajutoare cât se poate de mari. Dacă nu urmează ajutoriu grabnic şi bogat, se poate prevedè deja de pe acuma, că în numitele vilajete *vor perí de foame două treimi din poporaţiunea armeană.*

(Belgrad, 15 Decembre.) Rapoarte basate pe ştiri sosite din Prizrand spun, că *arnăuţii s'au revoltat.* Autorităţile sunt impotente faţă cu insurgenţii. În poporaţiunea creştină e mare panica, cu atât mai adins, că Mulak Zeka, opresorul creştinilor, care până acum erá internat în Constantinopol, earăşi e liber.

(Petersburg, 15 Decembre. În cercurile bine informate se vorbeşte, ca Rusia la cas că turburările se vor repetá în Turcia şí pe timpul de earnă, va convocá conferenţa europeană, ca ea sĕ facă ordine.

---

ca tine. 'mi dise fratele meu indignat. „Dar' te vei întoarce. Credinţa te va cuprinde fără voiă!

— Nu ai face bine sĕ 'mi spui motivele şi dovedile tale? Ai esperiat în persoană ceva?

— Nu vreau sĕ vorbesc! O sĕ vedi în persoană! Aşa vreau sĕ te conving! Vino cu mine!

Luà în grabă pălăria şi eşì din casă, în cât abia 'i puteam urmá.

— Unde mergem? îl întrebaiu ajungêndu-l.

— Încrede-te numai în mine, — 'mi rĕspunse Fedor. — Preste puţin timp vei stá pe pragul lumei spiritelor. Sufletele celor morţi vor vorbí cu tine ca în timpul când trăiau încă. Înfrânt de minunile, cari se vor deschide înaintea ta, vei esclamá apoi: Cred!

— Mĕ va duce în o şedinţă de a spiritistilor! — gândiam în mine, dar' totuşi i-am urmat fără de a'l mai molestá cu întrebări.

Înaintea unei case isolate se oprì şi resuflà din greu Erá până la estrem agitat.

— Te poţi aşteptá la ceva ne mai pomenit — Sunt mai multe lucruri întrĕ ceriu şi pământ, de cât cum viseează savanţii noştri.

Urcarăm în grabă două scări. La o uşă — pe care nu am putut observá nici o tăbliţă cu adresă — bătù încet.

După câte-va momente ne deschise uşa un copil schilav, care însĕ mie 'mi păreá a semăná în câtva cu posa din locuinţa fratelui meu.

— Madama e a casă? — întrebà Fedor cu voce tremurândă.

— Da, — rĕspunse copilul cu un accent aspru. — Sunt şí oaspeţi de faţă. Pofteşte numai în lăuntru, domnule baron!

— Fedor pare a fí un oaspe bine cunoscut, dar' sper, că nu prea des, căci ar fí o distracţiă scumpă, — grândiám eu.

Observásem anume, că Fedor pusese pe o măsută din antişımbră două piese de câte 20 marce.

Am fost siliţi sĕ aşteptăm timp mai îndelungat în o odaia laterală. În fine ne vestì schilavul, că Madama ne-ar aşteptá.

Fedor se ridicà şí mai agitat. El mergeá înainte, ear' eu îl urmam curios. Întrarăm în o odaiă, carea erá mobilată şí mai elegant şi cu mai multă comoditate, de cât cea părăsită. De şí erá încă diua mare, perdelele de la ferestri erau lăsate jos şi o lampă mică împrăştiá o lumină slabă roşatecă.

Pe un fotel zăceá intinsă o femeiă frumoasă, în care numai de cât am recunoscut originalul posei. Erá îmbrăcată ca pe fotografiă, în un vestmênt alb lung, care de loc nu corespundeá modei.

Nici o floare, nici un juvaer nu o impodobiau, numai ochii 'i străluciau ca două stele. În adevĕr erá foarte frumoasă; faţa palidă, buzele ca de coral formau un aspect încântătoriu, dar' cu toate acestea am observat, că primăvara tinereţei trecûse deja pentru aceasta femeiă şi că o mână omenească încă conlucráse la o faţă aşa frumoasă.

Femeia aceasta intinse lui Fedor o mână mică albă ca zăpada, carea acesta o duse la buze.

— Fratele meu! mĕ recomandà Fedor, şi Assunta mĕ 'nvrednicì de o privire scurtă scrutătoare.

— Fii binevenit, dle baron! mĕ salutà apoi cu un accent străin.

— Am adus pe fratele meu ací, ca în persoană sĕ se convingă, că Dtale îţi sunt deschise porţile în lumea spiritelor, esplicà Fedor presenţa noastră. Învredniceşte-ne, o scumpă Assunta, de una dintrĕ acelea oare, prin cari atât de tare m'am ridicat preste ceialalţi muritori.

— Bucuros, amicul meu, rĕspunse Assunta blând Dar' ştii, că aceasta nu stă în puterea mea. Ce-i drept pot chiămá spiritele, dar' ele nu mĕ ascultă totdeauna. — Nu credi în posibilitatea acestei relaţiuni? se adresà apoi pe neaşteptate cătră mine.

— Nu, madam', am rĕspuns eu liniştit.

— Poate chiar spiritele te vor convertí, replicà Assunta. Le vom chiămá!

(Va urmá.)

Milan și Natalia. (Belgrad, 15 Decembre.) Pe aici se manține faima, că Milan și Natalia vor sosi în curênd la Belgrad deodată. — Unele diare susțin, că exregele Milan petrece incognito în Viena.

Bătaia italienilor. (Roma, 15 Decembre.) Monitorul oficial al armatei publică convocarea la arme a clasei de etate eliberate în 1873 pe 20 Decembre. *Italia Militare* raportează, că afară de cele 5 batalioane și 2 baterii de munte, a căror plecare în Africa e iminentă, vor mai fi trimise alte 4 batalioane și 2 baterii castrense. Încrucișatorul *Etruria* a plecat eri din Songrua spre Massaua.

(E vorba de espedițiunea contra negului african, pe carea Italia o poartă aproape mai mult de un an spre asigurarea coloniilor sale africane. În Septembre generalul *Baratieri* raportáse o strălucită învingere asupra negului, dar' în sĕptĕmâna trecută, din negligența comandanților, trupele italiene au mâncat o strașnică bătaie, așa că din armata majorului *Tosseli* abia au putut scăpá cu vieață 300 soldați, și și acestia numai așa, că majorul cu câțiva cameradi s'au jertfit în mod eroic, pentru ca sĕ ușureze retragerea restului armatei sale.)

Pregătiri pentru evenimente mari. (Belgrad, 15 Decembre.) Întrê colonistii muntengrini aședați în Toplița la granița turcească, s'au distribuit 1200 pusci eraríale și 100.000 de cartușe.

Conspirațiune nihilistică. (Petersburg, 15 Decembre.) Nihilistii încep sĕ deie earăși semne de vieață. Țarul și alți mulți dignitari superiori au primit proclamațiuni revoluționare. Poliția a dat de urma unei mari conjurațiuni îndreptate contra vieței țarului. Nihilistul Ioan Rasputia și mireasa lui Achimova sunt arestați; afară de acestia s'au mai făcut foarte multe arestări atât aici cât și în Moscva.

Dieta de la Budapesta.

Casa magnaților.

— Ședința de la 14 Decembre n.

Casa magnaților la 14 Decembre a ținut o ședință, în care s'a desbătut proiectul de indemnisare.

Proiectul a fost recomandat din partea baronului *Rudnyánszky* József, ear' combătut de *Zichy* Nándor, care a dis, ca sĕ nu se considere de încheiată acțiunea politică-bisericească. Proiectul îl votează mai mult de silă și nu din încredere. Lui Bánffy îi face imputări pentru abusurile electorale.

Bánffy se apĕră contra imputărilor, după-ce, proiectul de indemnisare dimpreună cu alte proiecte mai mărunte se votează.

Corespondență.

Caransebeș, 2/14 Decembre 1895.

Procesul studenților din Brașov.

(Înaintea judelui de instrucție.)

Afacerea binecunoscută a celor 5 tineri universitari a ajuns din nou la suprafață. — Se vede că Bánffy nu se simte bine când știe, că temnițele unguresti sunt goale, cu toate că în vestita sa vorbire de la Șimleu se lăudá, că guvernul și în genere întreaga națiune maghiară se simte destul de tare — așa că nu se simte de loc alterată de agitațiunile puse la cale de agitatorii valahi — și prin urmare nici nu mai e necesitate, ca acesti agitatori sĕ fie maltratați de inspectorii de temniță.

Acestea le spuneá jupânul Bánffy cu oarecare îngâmfare națională, dar' se vede că D-sa e foarte scurt la memorie, căci a uitat așa de loc cele ce le spuneá cu câteva luni mai 'nainte.

Din 'naintea creerilor sĕi înfierbîntați de căldura șovinismului național încă n'a dispărut cu desĕvêrșire năluca agitațiunei valahe, care causează atâta mâhnire și neliniște celor însuflețiți de mult pomenita *„ideiă“*. Aceasta ideiă din nou e în periclu, ceea ce se înțelege, că trebue cu toate puterile delăturat spre liniștirea *„națiunei“*. Delăturarea aceasta însĕ nu se poate închipuí fără sĕ ai reclame și unile jertfe, pe cari Bánffy totă dragoste le-a adus pe altarul șovinismului maghiar, când cause mai *„înalte“* le-a reclamat.

Și n'a trebuit sĕ caute mult după acestea jertfe — n'a trebuit de cât sĕ slobodă o poruncă procurorului, ca acesta sĕ pună din nou pe tapet causa celor 5 universitari, din cari apoi cu ajutorul verdictului unanim al juraților — sĕ facă tot atâția martiri.

Cugetám că afacerea aceasta de mult s'a pus ad acta — pentru-că în decurs de aproape 2 ani de dile se puteau convinge cei ce au pus la cale acest proces, că prin acest pas se fac numai de rîs înaintea lumei culte. — Dar' nu. — Ce le pasă lor de judecata lumei. Când voiesc sĕ facă martiri, prin cari își pot câștigá un titlu la recunoștința națiunei — nu le stă nici o pedecă în cale. Ei merg mereu înainte.

Mulțămită acestei pofte sĕlbatice de a vedè temnițele din nou pline de agitatori valahi publicul român în curênd va fi martor unui nou proces, cu care ocasiune vor stá pe banca acusaților 5 universitari români — se înțelege tot pentru crima agitațiunei contra națiunei maghiare.

Mai dilele trecute au fost ascultați din partea judelui de instrucțiune din *Clușiu* universitarii A. *Ciato* și V. *Moldovan*, ear' eri în 13 Decembre s'a presentat tinerul Nicolae *Ionescu*, student în drepturi, înaintea judelui de instrucțiune *Stein* din *Caransebeș*, pentru-ca acum a doua oară sĕ fasioneze în desamintita afacere.

La întrebările puse în limba maghiară acusatul N. Ionescu a declarat, că nu e dispus sĕ rĕspundă și că numai așa va rĕspunde, dacă aceste întrebari i-se vor pune în limba română.

Recunoscênd judele îndreptățirea acestei pretensiuni legale a chiămat numai de cât un interpret, prin mijlocirea căruia apoi s'au putut înțelege.

La întrebările puse acusatul a rĕspuns, că dînsul împreună cu cei 4 colegi ai sĕi la compunerea apelului, pe basa căruia sunt acusați, nu au avut intențiunea sĕ agite contra națiunei maghiare, ci intențiunea lor erá, ca convocând un congres al tuturor abiturienților sĕ statoriască cu această ocasiune unele puncte, cari apoi sĕ le serviască drept program pentru ținuta lor ca fiitori civi universitari. Durere însĕ, că stăpânitorii au ținut de bine sĕ împedece și ținerea acestui congres cu un scop atât de nevinovat.

După unele întrebări mai neînsemnate acusatul declară, că protocolul numai așa îl va subscrie, dacă acesta se va luá în limba română, dar' se înțelege, că aceasta pretensiune legală n'a fost luată în considerare. Protocolul a fost luat în limba maghiară, din care causă acusatul n'a voit sĕ'l subscrie.

Atâta deocamdată. Vom vedè cum se va desvoltá și aceasta comedie.

n.

Teregova, 11 Decembre n.*)

(Siguranța publică în Valea-Almajului.)

În 9 l. c. tâlharii au spart locuința vĕduvei Kraft din Teregova, unde se află și posta. Făptuitorii au început a sparge zidul la ușa ce dá în strada principală, și unde e comunicațiunea cea mai mare, însĕ nu li-a succes, de și au muncit cel puțin douĕ oare; de acolo au spart zidul sub fereastră tot din strada principală și au furat multe lucruri și și banii din o lădiță.

La sgomotul provocat de tâlhari s'a deșteptat vĕduva cu fata ei cea mai mare, carea avù curagiul de a prinde revolverul și a descărcá mai multe focuri asupra tâlharilor, cari au și fugit.

Noi avem gendarmi în loc, avem poliție, pe carea o plătim cu cruceriul câștigat prin munca și sudoarea noastră, și acestia, la strigătul de ajutoriu al vĕduvei nu au dat semn de vieață, de și strigătul de ajutoriu, cum și tunetul revolverului îl puteau audí, de erau deștepți.

În 10 l. c. seara la 8 oare au spart ferestile la locuința unui Domn, tot în piață și la strada principală; — de la o vĕduvă au furat o vacă, și de la grădina casei comunale au furat ușa, pe lângă toate că poliția a avut'o tot 'naintea nasului.

Lucru natural, că faptuitorii ca 'n palmă. Rĕul zace acolo, că poliția prea adese-ori banchetuește prin birturile oarbe, din cari — har domnului — tot la a 3-a casă e câte unul, ear' domnii gendarmi sunt prea amoroși.

Deci ar fi consult, ca cinstita poliție sĕ lase la o parte toate acestea și sĕ-și mai aducă doară a minte, când chiar armele toate li-s'au luat din casa comunală; ear' cei chiămați a pădí dormiau duși.

Pentru liniștirea noastră a tuturora ar fi foarte de dorit, ca autoritățile mai înalte, pre cum comanda de gendarmerie, autoritatea administrativă, sĕ pună capĕt poftelor sus amintitei poliție, și sĕ saneze rĕul acesta, îndrumându-i a-și împliní datorințele cu scumpĕtate, căci averea și vieața noastră lor le este concredută.

Bujor.

*) Din causa aglomerărei de material, întârdiată.

Cronică.

Timișoara, 16 Decembre n.

Barbarie scârboasă. Îți vine sĕ nu credi, că și în dilele noastre se mai pot întêmplá lucruri atât de barbare ca cel următoriu și încă în capitala pionerilor culturei spre Orient. Într'o mare fabrică din Budapesta zăceá morbos de mai multe dile un biet lucrătoriu cu numele Iosif Renye. Fiind-că morbul în loc sĕ-i treacă se agravá tot mai mult și nefericitul om nici locuință nu aveá unde sĕ se adăpostiască, — medicul a dispus sĕ fie dus în spitalul public. Îngrijitoriul fabricei a satisfăcut ordinului medical, dar' așa, în cât nu esistă termini apți de a caracterisá brutalitatea comisă față cu sĕrmanul morbos. În loc de a'l fi pus pe un pat portativ, omul a fost aruncat în coșul unui car de povară, care apoi a mânat în galop spre spital. În posiția sa nedeamnă nici de un câne netrebnic sĕrmanul om a îndurat grozave chinuri, se vaietá și se rugá de vizitiu sĕ mâne barem mai încet, dar' acesta cu atât mai puternic îndemná caii la fugă. Pe stradele impopulate ale capitalei nu s'a aflat nimenea, nici chiar poliția, ca sĕ între vină pentru curmarea acestei crudelități barbare. La urmă morbosul a încetat de a se mai vaietá, ear' bestialul surugíu pocniá din zbiciu și dá zor cailor ca și când ar fi avut pe trăsură un buștean de lemn și nu un bolnav torturat de chinurile boalei. Când trasura a ajuns la spital morbosul erá deja mort — A rĕmas după el un orfan de 13 ani.

Pedeapsa atheistului. În Berlin esistă o „Reuniune a religiunei libere“, care propoveduiește principii religionare de tot diferite de cele ale confesiunilor esistente. În dilele trecute presidentul acestei reuniuni, Bruno Wille, fiind-că profesáse în școală principii atheistice, a fost condamnat la grea pedeapsă în bani. Domnul president însĕ n'a voit sĕ solviască pedeapsa, și astfeliu din dragă voie — așa ca grecii la temniță — a trebuit sĕ șeadă o lună de dile la rĕcoare. În 12 a curentei și-a împlinit pedeapsa, și a fost pus pe picior liber.

Reclamă originală. Thomas Barret, regele anoncierilor englezi, a inventat un metod de tot original de reclamă, pentru anunțarea sapunului sĕu *„Pears-Soap“*. A arêndat mai multe vitrine (Auslag), toate pe cele mai elegante strade din Londra. În fie-care din aceste vitrine a aședat apoi câte doi porci — vii. Unul dintrê porci e tinos și nĕlaut, după cum se și cade sĕ fie tot porcul de omenie, celalalt însĕ e spălat și leșiat, în cât printrê peri i-se vede pelea curată roșietică. De asupra porcului tinos se află următoarea inscripțiune: „Porcul acesta n'a fost spălat cu „pears-soap“, — ear' de asupra scroafei curățele contrariul: „aceasta a fost spălată cu pears-soap“.

Suprimarea esamenului de maturitate în Francia. Sub acest titlu publică diariul din Paris *„Figaro“* un articol, din care estragem următoarele.

La ministeriul instrucțiunei publice se pregătesc reforme importante. Dar' care poate interesá mai mulți pe părinți de cât suprimarea esamenului de maturitate?

Eată projectul care va fi supus consiliului superior al instrucțiunei publice, reorganisat și el.

Până la vîrsta de 13 sau 14 ani copiii vor face studii comune. La această epocă se vor oferí părinților douĕ căi: clasele de învĕțĕmânt greco-latin și clasele moderne. În acestea nici o limbă moartă, bine înțeles. Și elevii celor douĕ diviziuni vor urmă împreună cursurile de istorie, de literatură, etc.

Terminându-se studiile, un juriu compus din profesori de licee va merge în toate stabilimentele școlare și va supune elevii la un esamen de sfêrșit de studii, care va fi, după espresiunea dlui Duruy, cel din urmă esamen de trecere.

Livretul școlar, atât de ilusoriu acum, va fi de multă greutate în acest esamen de trecere... în vieață!

Se va obține deci o diplomă de studii, care va fi un pasport pentru toate camerele cari nu sunt deschise astădi de cât prin testimoniul de maturitate. Cu această diplomă, fie greco-latină, fie modernă, se va putè întrá la școala de medicină, la școala de drept, se va putè concurá pentru școalele: politechnică, Saint-Cyr, centrală, etc. etc. și mai cu seamă — aceasta-i important, — se va putè întrá în stabilimentele la cari se cereá „maturitatea.

Cât despre esamenul de maturitate el va deveni esclusiv universitar. Va fi reservat numai tinerilor cari se consacră învĕțĕmântului. Va deveni prima treaptă a învĕțĕmântului superior, pe care vor trebui s'o pășiască, din primii ani, viitorii profesori.

Posta Redacțiunei.

Dlui S. C. în Spring. Corespondența dtale nu se poate publică.

Invitare de abonament

la

DREPTATEA

Cu ḑiua de 30 Novembre a. c. stilul nostru, espiră abonamentele pe acest cuartal şi cele făcute pe luna Novembre.

Rugăm şi învităm pe dnii abonaţi sĕ grăbiască cu renoirea abonamentelor, ca astfeliu sĕ remânem în curent cu espediţia foii.

Abonamentele se fac mai uşor prin mandate postale.

PREŢUL:

pe ¼ de an fl. 2.50

pe 1 lună 85 cr.

Rugăm a se scrie curat şi legibil numele abonentului, locuinţa şi posta ultimă, eventual sĕ se lipească pe mandatul postal adresa tipărită sub carea li-se trimite „Dreptatea."

Cu stimă

Administraţia foii „Dreptatea."

Bursa de Budapesta din 14 Decembre 1895.

Datoriă de stat:

Renta de aur ung. 100, 500, 1000 . (sc. de d.)	5%	123.50
„ „ „ „ 10.000 . . . . „	4%	—.—
„ „ coroane ung. . . . . . „	4%	99.50
Obl. căilor fer. orient. 1876 . . . „	5%	125.75
„ „ „ de stat, 1889, aur. „	4½	129.—
„ „ „ „ „ „ arg. „	4½	101.75
Obl. cu premii ung., din 1870, 100 fl. buc. . . .		140.50
„ „ „ „ „ „ 50 „ „		140.—
Obl. de desdaun. regal., am., ung. . (sc. de d.)	4½%	100.75
„ „ „ „ croate . . . „	4½%	102.50
Bonuri rur. ung. . . . . „	4%	96.25
„ „ croate . . . . „	4%	97.—
Obl. regul. Tisei (Seghedin)	4%	143.75
„ hipot. croate, 100	5%	—.—
Asemnatele cas. de stat. 6 luni 100		—.—
Datoria de stat. com., hărtiă, Mai-Oct. . . .	4²/₁₀	98.75
„ „ „ „ „ Febr.-Aug. .	4²/₁₀%	98.75
„ „ „ „ arg. Jan.-Jul. . . .	4²/₁₀%	98.50
„ „ „ „ „ Apr.-Nov. . . .	4²/₁₀%	98.50
Renta de aur austr. (sc. de d)	4%	122.50
„ în coroane		98.50
Datoria de stat austr. 1854. 250 fl.	4%	149.—
„ „ „ „ 1860. 500 „	5%	157.50
„ „ „ „ 1860. 100 „	5%	158.25
„ „ „ „ 1864. 100 „		198.—
„ „ „ „ 1864. 50 „		198.—
Obl. oraş. Budapesta 1890	4½%	100.15

Bance.

Banca anglo-austriacă 120	170.—
„ pe acţii Budapestană 100	129.50
„ „ „ a capitalei I emis. 100	98.—
„Hermes" intreprind. de bani 200	—.—
Banca de credit fiumană 80	126.50
„ „ „ gen. ung. 200	—.—
„ „ „ „ „ din 15 Iuliu . . .	435.75
„ „ „ pe acţii Budast. 50	55.—
„ „ „ austriacă 160	
„ „ „ „ din 4 Iuliu	351.50
„ industrială I ung. 150	197.—
„ „ şi comerc. ung. 100	—.—
„ „ „ „ „ din 15 Iuliu . .	112.50
„ croat-slavon. 100	—.—
„ de credit ung. 200	11[illegible].—
„ „ „ „ vechiă 100 . . .	—.—
„ „ „ „ II emis. 15 Iuliu	241.25
„ comercială ung. pestană 500	1132.—
„ com. şi industr. bpestană 100	—.—
„ de credit fonciar centrală 500	590.—
„ croată de escompt 200	—.—
„ de escompt şi zarafiă ung. 400 K. . . .	—.—
„ „ „ „ „ 15 Iuliu	259.—
„ austro-ungară 600	1000.—
„ „Unio" 200	—.—

Scrisuri fonciare.

„Albina", inst. de econ 5%	100.76
Banca civ. de credit Arad 5% 40 ani	101.—
„ „ „ „ „ 5%	101.—
„ „ „ „ „ 5½%	100.50
„ de credit ardeleană 5%	101.—
„ „ „ „ 4½% 40 ani	99.—
„ „ „ „ 4½% 50 ani	98.50
„ credit fonc. din Sibiiu 5%	102.25
„ „ „ „ „ 5½%	—.—
„ „ „ „ „ 6%	—.—
„ „ „ „ „ 4½% em. VI. . .	100.50
„ gen. din Sibiiu 110 5% 31.3 ani	—.—
„ „ „ „ 106 5% 40 ani	—.—
„ „ „ „ III emis 5%	102.25
„ „ „ „ IV emis. 4½%	100.50
„ I. de credit din Timişoara 5%	102.—
„ I. „ „ „ „ 4½% . . .	99.50
Împrumut. băncii ung. hipotec. 4%	123.50
Obl. c. fr. bulg. 6%	122.—
„ cu prem. sêrb. 100 fr. 3%	40.—
„ „ „ „ „ „ (stamp. austr.) . 3%	40.75
„ soc. p. reg. Temeş-Bega 5%	140.—

Sorţuri private.

Împrumutul oraş. Viena din 1874, 100	174.50
Sorţuri din Buda 40	60.—
„ „ „ (st. austr.) 40	61.—
Sorturi reun. „Jó-sziv" 2	3.30
„ „ „ (st. austr.) 5	3.50
„ crucea roşie 5	12.—
„ „ „ (st. austr.)	12.50
Obligaţiunile basilicei 5	9.75
„ „ (st. austr.)	10.25
„ crucea roşie italian. 25 lire . . .	12.75
„ „ „ „ (st. austr.) . .	13.—
Instit. de cred. austr. 100	198.—
Crucea roşie austr. 10	19.—
Sorţi Pálffy 40	59.20

Monede.

Galbenul ces. şi reg. tesc.	5.95
„ „ „ „ verig.	5.93
„ austr.-ung. de 8 fl.	9.92
„ de 20 franci	9.93
20 marce	12.25
Lira de aur turcească	—.—
Argintul austr. şi ung.	—.—
100 marce germ. în papir	61.25
„ „ do bancă pr. 31 Iuniu . . .	—.—

Preţurile bucatelor din piaţa Timişoarei.

De la 14 Decembre 1895.

După notările societăţii „Lloyd" din Timişoara.

Grâu, greutatea cualit. 78 chil. per 100 chil. .	5.85—5.90
Grâu, greutatea cualit. 79 chil. per 100 chil. .	5.90—5.95
Sêcară, greutatea cualit. per 100 chil. .	4.60—4.70
Orz, greutatea cualit. per 100 chil. .	6.00—6.10
Ovĕs, vênturat per 100 chil.	6.40—6.50
Cucuruz, nou per 100 chil.	5.70—5.75

Têrgul de producte pe termin.

Grâu Sept.-Oct. . . . în bani per 100 kgr.	6.69 şi	6.71
Grâu la Mart.-Apr. . „ „ „ „ „	7.05 şi	7.06
Grâu Maiu-Iuniu . . „ „ „ „ „	—.— şi	—.—
Sêcară la Sept.-Oct. . „ „ „ „ „	5.06 şi	5.07
Porumb Maiu-Iuniu . „ „ „ „ „	6.13 şi	5.15
Porumb Iul.-Aug. . . „ „ „ „ „	5.07 şi	5.09
Porumb Aug.-Sept. . „ „ „ „ „	5.08 şi	5.10
Ovĕs la Sept.-Oct. . . „ „ „ „ „	5.87 şi	5.89
Ovĕs la Mart.-April . „ „ „ „ „	—.— şi	—.—
Rapiţă Aug.-Sept. . . „ „ „ „ „	9.45 şi	9.50

Têrgul de producte din Budapesta.

(Preţurile de la 14 Decembre 1895.)

Specia	Greutatea	Preţul per 100 kgr. de la	până	Greutatea	Preţul per 100 kgr. de la	până
Grâu Bănaţan vechiu . . .	74	—.—	—.—	75	—.—	—.—
Grâu Bănaţan „ . . .	76	—.—	—.—	77	6.50	6.55
Grâu Bănaţan „ . . .	78	6.60	6.65	79	6.70	6.75
Grâu Bănaţan „ . . .	80	6.75	6.80	81	—.—	—.—
Grâu de la Tisa „ . . .	74	—.—	—.—	75	—.—	—.—
Grâu de la Tisa „ . . .	76	—.—	—.—	77	6.55	6.60
Grâu de la Tisa „ . . .	78	6.75	6.70	79	6.75	6.80
Grâu de la Tisa „ . . .	80	6.80	6.85	81	—.—	—.—
Grâu Bpestan „ reserv .	74	—.—	—.—	75	—.—	—.—
Grâu Bpestan „ „ .	76	—.—	—.—	77	6.50	6.55
Grâu Bpestan „ „ .	78	6.65	6.70	79	6.75	6.80
Grâu Bpestan „ „ .	80	6.80	6.85	81	—.—	—.—
Grâu de la Alba „ . . .	74	—.—	—.—	75	—.—	—.—
Grâu de la Alba „ . . .	76	—.—	—.—	77	6.50	6.55
Grâu de la Alba „ . . .	78	6.65	6.70	79	6.75	6.80
Grâu de la Alba „ . . .	80	6.80	6.85	81	—.—	—.—
Grâu de Bacica „ . . .	74	—.—	—.—	75	—.—	—.—
Grâu de Bacica „ . . .	76	—.—	—.—	77	6.60	6.65
Grâu de Bacica „ . . .	78	6.70	6.75	79	6.80	6.85
Grâu de Bacica „ . . .	80	6.85	6.90	81	—.—	—.—
Secară nouă, pr. . .	70—72	5.05	5.10	—	—	—
Orz nou	60—62	—.—	—.—	de nutreţiu		
Orz nou	62—64	—.—	—.—	de vinars		
Orz nou	64—66	—.—	—.—	de bere		
Ovĕs vechiu	39—41	6.85	7.20	—	—	—
Ovĕs nou	39—41	—.—	—.—	—	—	—
Porumb vechiu	75	5.05	5.10	străin		
Porumb nou	73	4.75	4.80	—	—	—
Porumb vechiu	—	—.—	—.—	Bănăţan		
Porumb nou	—	—.—	—.—	—	—	—
Rapiţă nouă	—	—.—	—.—	Bănăţan		
Hirişcă vechiă	—	—.—	—.—	—	—	—

Têrgul de producte diverse.

(Preţul per 100 kilograme.)

Specia	Cursul Bani	Marfa
Sementă de trifoiu luţernă ung. nouă . .	52.—	56.—
Sementă de trifoiu roşiă nouă	62.—	67.—
Oleiu de morcovi duplu rafinat	28.—	29.—
Turte de oleiu Rapiţă	5.—	5.25
Unsoare de porc, pestană	48.—	48.50
Unsoare de porc din provincia	—.—	—.—
Clisă nouă, uscată la aer, I-a	—.—	—.—
Clisă de masă, 4 rude	43.50	44.—
Clisă de masă, 3 rude	46.50	47.—
Clisă afumată	48.50	49.—
Sĕu sêmburos	—.—	—.—
Prune per 500 kgr. în saci, cual. uscit. .	—.—	—.—
Prune per 500 kgr. în saci, 100 drb . . .	—.—	—.—
Prune per 500 kgr. în saci, 85 drb . . .	—.—	—.—

S'a tipărit în tipografia Heinrich Uhrmann în Timişoara.